

Valitus, jonka Novis Insurance Company, Novis Versicherungsgesellschaft, Novis Compagnia di Assicurazioni, Novis Poistovňa a.s. on tehnyt 1.8.2025 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-179/24, Novis v. komissio, 23.5.2025 antamasta määräyksestä

(Asia C-524/25 P)

(C/2025/5077)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Novis Insurance Company, Novis Versicherungsgesellschaft, Novis Compagnia di Assicurazioni, Novis Poistovňa a.s. (edustajat: asianajajat A. Börner, S. Förster ja S. Henrich, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan valituksenalaisen määräyksen
- toteamaan, että valittajan kanne, jolla vaaditaan Národná banka Slovenskelle (jäljempänä NBS) osoitetun direktiivin 2009/138/EY noudattamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä 13.9.2022 annetun komission lausunnon C(2022) 6455 final (jäljempänä riidanalainen toimi) kumoamista, on otettava tutkittavaksi
- palauttaa asian unionin yleiselle tuomioistuimelle valittajan kanteen ratkaisemiseksi aineellisesti
- velvoittaa komission korvaamaan sekä muutoksenhakumenettelystä että oikeudenkäynnistä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut tai
- vaihtoehtoisesti määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kuuteen valitusperusteeseen.

Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei valittajalla ole asiavaltuutta ja sivuuttaessaan sen, että riidanalainen toimi koskee kantajaa suoraan SEUT 263 artiklan mukaisesti. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen erityisesti jättäessään huomioimatta sen, että

- riidanalainen toimi ei jättänyt kansalliselle viranomaiselle todellista harkintavaltaa
- NBS:n täytäntöönpanotoimi oli jo selvästi ennakoitavissa ja siten joka tapauksessa vain automaattinen seuraus
- asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (¹) 17 artiklan mukaisesta järjestelmästä, sellaisena kuin komissio sitä soveltaa, seuraa, että tiettyä yritystä koskevat viralliset lausunnot riidanalainen toimi mukaan lukien koskevat suoraan sitä vakuutusyritystä, joihin ne on kohdistettu, sillä virallisen lausunnon sisällöstä poikkeaminen ei ole mahdollista
- riidanalainen toimi aiheutti valittajan oikeusasemaan muutoksen, jonka riitauttamiseen valittajalla ei ollut muuta tehokasta keinoa ja joka Euroopan unionin nykyisessä oikeussuojajärjestelmässä mahdollistaa suoran kanteen nostamisen.

⁽¹⁾ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta 24.11.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010 (EUVL 2010, L 331, s. 48).

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki menettelyvirheen ja rikkoi lakia, kun se perusteli antamansa määräyksen puutteellisesti ja ristiriitaisesti, ja se korvasi riidanalaisen toimen sisällön omilla näkemyksillään.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi virheellisesti tutkimisvaltaansa laiminlyödessään tarpeellisen selvityksen hankkimisen omasta aloitteestaan ja sivuuttaessaan valittajan pyynnön, että komissio määrätään esittämään lisäselvitystä, ja se epäsi niin tehdessään valittajalta tehokkaan oikeussuojakeinon, kun se ratkaisi valittajan kanteen puutteellisen selvityksen perusteella.

Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin teki menettelyvirheen, kun se ei ryhtynyt prosessinjohto- tai selvitystoimiin, vaikka valittaja sitä pyysi, ja se loukkasi siten valittajan oikeutta tulla kuulluksi eikä perustellut kieltäytymistään asianmukaisesti.

Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja menettelyvirheen, kun se loukkasi oikeutta tulla kuulluksi ja todistustaakka koskevia periaatteita tilanteessa, jossa vain toisella riidan osapuolista on tietoa, jota toinen osapuoli tarvitsee näyttääkseen vaatimuksensa perusteet toteen.

Kuudenneksi unionin yleinen tuomioistuin teki menettelyvirheen, kun se velvoitti valittajan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista kokonaan ja jätti huomiotta työjärjestyksen 135 artiklan 1 ja 2 kohdan.
